

(extracte del document, La Segona República)

1.1. Gestions pel Mercat Municipal

Al llarg del segle XIX i la primera meitat del XX el món mercantil vilanoví gira al voltant de diversos espais. Des de mitjans del segle XIX els venedors de fruita s'aglomeraven a la Plaça de la Verdura, (de les Cols), el peix es trobava des de 1834 a l'edifici de la peixateria, i al seu costat s'hi va col·locar un petit mercat de vetes i fils seguint el traçat del carrer de la Unió, el llegum la fruita i l'aviram estaven ubicats a la plaça Nova. Aquesta dinàmica dispersiva i amb diversos canvis fins a mitjans dels anys quaranta del segle XX va ser l'habitual fins la construcció definitiva del mercat el 1941.

La voluntat d'unificar els punts de venda va ser molt discutida al llarg dels diversos consistoris que va tenir l'ajuntament de Vilanova i la Geltrú fins el període de la República. Va ser en aquest moment, concretament el 1935, quan el projecte de nou mercat s'executà de la mà de l'arquitecte Miró i Guibernau. L'alcaldia després dels incidents de 1935 quedà liderada pel metge Ribot qui fou l'impulsor definitiu de l'obra. Les obres del mercat es van iniciar aquell mateix 1935, però el febrer de 1936 tornava a l'Alcaldia Antoni Escofet, les obres, això sí, ja eren començades.

Amb l'esclat de la Guerra les obres no es van veure pas interrompudes, al contrari, el 1937 amb el cobrament de del llegat de Cristòfor Soler Carbonell¹, continuaren fins gairebé a la seva finalització. Així doncs, el gener de 1939 quan entren les tropes franquistes a la ciutat l'edifici està quasi acabat, només hi faltaven algunes instal·lacions interiors, malgrat això, les obres van quedar parades fins el gener de 1941 que amb dos mesos es finalitzaren els últims detalls per procedir a la inauguració el 30 de març de 1941. En aquest sentit, com bé comenta F.X. Puig Rovira al pròleg del llibre de Carme Barceló (1991), *El Mercat de Vilanova i la Geltrú (aproximació històrica)* des que el 1916 es comença a parlar d'un mercat públic, fins que finalment aquest obrí les portes,

---

¹ CRISTÒFOR SOLER CARBONELL (1856-1930?) era fill d'un hortolà de la Geltrú que sabem que l'any 1880 residia a Buenos Aires. L'any 1926, Soler i Carbonell va atorgar en testament, davant d'un notari de Barcelona, tots els seus béns al poble de Vilanova per a la construcció d'una plaça mercat. El febrer de 1934, l'Ajuntament va rebre la notificació del llegat testamentari. El llegat es va fer efectiu el 1937, part d'ell es va invertir en la compra de queviures a França, per pal·liar la carència que en patia la població durant la Guerra Civil i la resta va sufragar el cost del Mercat Públic, inaugurat l'any 1941.

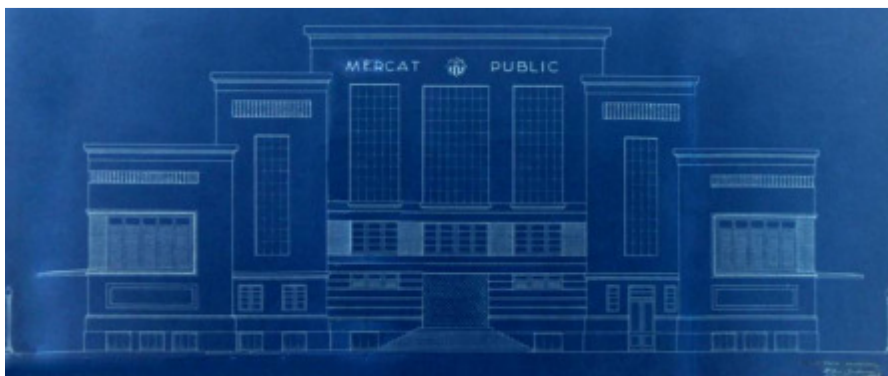
havien passat vint-i-cinc anys, amb els seus cinc canvis polítics, de forta repercussió en la vida local.

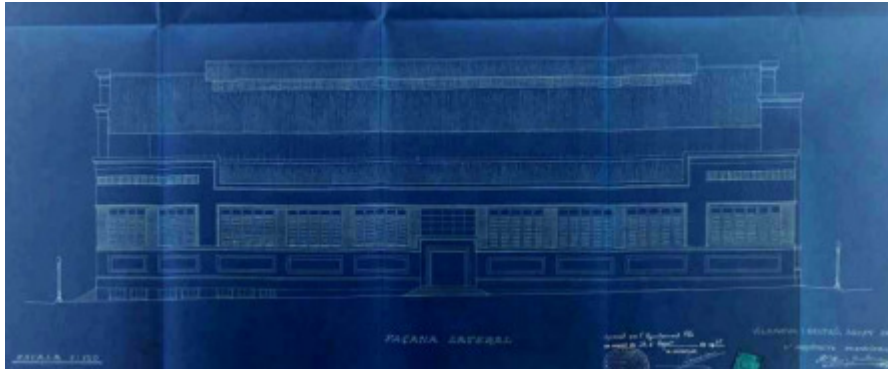
El Mercat Públic suposava per la ciutat una transformació en l'estructura del comerç local i la seva localització urbana. La composició urbanística comercial que havia caracteritzat la vila fins el 1940 deixava antics espais de mercat com la Peixateria vella, o la plaça de les Cols entre molts d'altres amb parades que eren fixes o descobertes, també el mercat ambulat es deixà de celebrar al carrer de la Unió per passar als voltants de la plaça del Mercat. F.X. Puig Rovira també recalca en aquesta publicació que entre 1940 i 1950 la majoria de comerços propers als antics espais comercials es van traslladar a la rambla Principal.

Des d'aleshores el Mercat ha esdevingut un espai comercial, juntament amb altres mercats locals: el Mercat de Mar, creat per iniciativa privada el 1982 i el Mercat Sant Jordi situat al carrer del Jardí, i inaugurat el 1965. En els darrers anys, una de les modificacions més destacades que s'han viscut al voltant de l'edifici van ser el 1991 amb la construcció de la plaça del Mercat després del trasllat, als afores de la ciutat, de la fàbrica del Marquès. Des d'aleshores que en aquest espai s'hi instal·là el mercat setmanal.

Altres reformes de l'espai van ser el 1983 amb la restauració façanes del mercat i l'any 1999 que es va iniciar un procés de remodelació interior amb un nou acondicionament i amb la substitució del sostre, segons projecte de l'arquitecte de l'Ajuntament, Ana María Isabel Fuentes Montiel, que l'hi ha donat l'actual fisonomia interior. L'edifici és un exemple del racionalisme arquitectònic a la ciutat.

BARCELÓ I RÀFOLS, M. Carme. (1991) El Mercat de Vilanova i la Geltrú: aproximació històrica. Ajuntament de Vilanova i la Geltrú.

Façana meridional. Josep M. Miró i Guibernau, arquitecte. 1935 i Façana lateral, c. Josep Llança. Josep M. Miró i Guibernau, arquitecte. 1935